

אור לארבעה עשר

פסחים בא

עין משפט
גזר מצוה

אין הכרעה שלישית מכרעת. דעת שלישית היא זו שצית שמאלי וצית הלל לא הזכירו לגלות דעתם דניהו חיישין לתקלה כלל דאי הוה אמרו הכי ד"ש אומרים צין צבית צין צבדה (א) חכל תשפך וצ"ה אומרים צין צבית צין צבדה תיעשה זילוף וחתה צא להכריע ולומר צבית כצ"ה צבדה

כצית שמאלי היא הכרעה אצל השתא דלא הזכירו צית וצדה טעמא אחרינא הוא ולא משום תקלה ור' ישמעאל חייש לתקלה והיינו תנאי: מתלווק. ר' אליעזר ור' יהושע שפלה לפחות ממאה חולין טמאים שיש צגת התחמונה פחות ממאה חולין טמאים דאין תרומה צבילה צהן ופסדי לגמרי דתרומה לריך אחד ומאה לצטלה אצל היו צבתמונה מאה חולין מאה צביות כמו זו של תרומה דצדי הכל לא יטמאה עולה והוא ולא פסדי חולין דתרומה צבילה צהן וזו צבית וטמאה כדמעיקרא לזר: מודה ר' אליעזר נו'. קס"ד אמסקנה קאי אכס לאו דהא פלוגתמיהו צאס לאו הוא ולהכי פריך מודה ר' יהושע דאמר לעיל יטמאה ציד לר' אליעזר דאמר לא יטמאה ציד מיעבד ליה למיתני:

צביל שטוב טהור וגבו טמא. מודה לאו אסיפא קאי אלא ארשא דקמני אס יכול להציל רביעית צבירה יציל ואפי' כלי זה שהוא צא להציל רביעית זו צמוכו מוכו טהור וגבו טמא ואשמעינן ליה לר' אליעזר דאמר אל יטמאה ציד מודה הוא נגוע גבו צבתמונה וטמאה לה צבדים וצבלי שנטמא צמשקין דטומאתן דרבנן היא דמשכחת לה דתמיאיש כלי שנטמא אחריו צמשקין אחריו טמאין תוכו או אוגנו או אנו או ידיו טהורין:)

הדרן עלך אור לארבעה עשר

בל שעה ^בשמותר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות ומוכר לנכרי ומותר בהנאתו עבר זמנו אסור בהנאתו ולא יסיק בו תנור וכורים (א) יהודה אומר אין ביעור חמין אלא שריפה (ב) וחכמים אומרים (א) אף מפרר וזורח או מטיל לים: (ג) כל שעה שמותר לאכול מאכיל הא כל שעה שאינו מותר לאכול אינו מאכיל לימא מתני' דלא בר' יהודה דאי ר' יהודה הא איכא חמש דאינו אוכל ומאכיל (ד) דתנן ר' מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש ואלא מאי ר' מאיר

הדרן עלך אור לארבעה עשר

בל שעה שמוטר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות ומוכר לנכרי ומותר בהנאתו עבר זמנו אסור בהנאתו ולא יסיק בו תנור וכורים (א) יהודה אומר אין ביעור חמין אלא שריפה (ב) וחכמים אומרים (א) אף מפרר וזורח או מטיל לים: (ג) כל שעה שמותר לאכול מאכיל הא כל שעה שאינו מותר לאכול אינו מאכיל לימא מתני' דלא בר' יהודה דאי ר' יהודה הא איכא חמש דאינו אוכל ומאכיל (ד) דתנן ר' מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש ואלא מאי ר' מאיר

הדרן עלך אור לארבעה עשר

בל שעה שמוטר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות ומוכר לנכרי ומותר בהנאתו עבר זמנו אסור בהנאתו ולא יסיק בו תנור וכורים (א) יהודה אומר אין ביעור חמין אלא שריפה (ב) וחכמים אומרים (א) אף מפרר וזורח או מטיל לים: (ג) כל שעה שמותר לאכול מאכיל הא כל שעה שאינו מותר לאכול אינו מאכיל לימא מתני' דלא בר' יהודה דאי ר' יהודה הא איכא חמש דאינו אוכל ומאכיל (ד) דתנן ר' מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש ואלא מאי ר' מאיר

הדרן עלך אור לארבעה עשר

בל שעה שמוטר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות ומוכר לנכרי ומותר בהנאתו עבר זמנו אסור בהנאתו ולא יסיק בו תנור וכורים (א) יהודה אומר אין ביעור חמין אלא שריפה (ב) וחכמים אומרים (א) אף מפרר וזורח או מטיל לים: (ג) כל שעה שמותר לאכול מאכיל הא כל שעה שאינו מותר לאכול אינו מאכיל לימא מתני' דלא בר' יהודה דאי ר' יהודה הא איכא חמש דאינו אוכל ומאכיל (ד) דתנן ר' מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש ואלא מאי ר' מאיר

הדרן עלך אור לארבעה עשר

בל שעה שמוטר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות ומוכר לנכרי ומותר בהנאתו עבר זמנו אסור בהנאתו ולא יסיק בו תנור וכורים (א) יהודה אומר אין ביעור חמין אלא שריפה (ב) וחכמים אומרים (א) אף מפרר וזורח או מטיל לים: (ג) כל שעה שמותר לאכול מאכיל הא כל שעה שאינו מותר לאכול אינו מאכיל לימא מתני' דלא בר' יהודה דאי ר' יהודה הא איכא חמש דאינו אוכל ומאכיל (ד) דתנן ר' מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש ואלא מאי ר' מאיר

הדרן עלך אור לארבעה עשר

אין הברעת שלישית מכרעת. פ"ה הואיל ולא הזכירו צית שמאלי וצית הלל צית וצדה א"כ טעמא אחרינא הוא ולא משום תקלה ולר"י נראה אע"ג דטעמא דצית משום תקלה לא חשיב הכרעה לפי שלא גילו הרשונים דעתם לחלק צין צית לצדה שלא הזכירו צבדריהם אחד צית ואחד צדה (א) וכן פ"ה לעיל וגי' ר"ג לאו מכריע הוא (ב) והיא דקולי מטלגיות צין מן המוכן וצין שלא מן המוכן טמא דצדי ר"א ר' יהושע אומר צין מן המוכן וצין שלא מן המוכן טמא דצדי ר"ע אומר מן המוכן טמא שלא מן המוכן טהור וחשיב ליה צפ' כירה (צפת

לט: ופס) הכרעה שהרי גילו ר' אליעזר ור' יהושע דשיך לחלק צין מן המוכן וצין שלא מן המוכן והיא דפ' כידן מצרכין (בבבא מצ:): דקאמר צ"ש מצרכים על השמן וקאמר ר"ג אני אכרעה שמן וציונו לריחו וציונו לסיכה הדס לריחו וציונו לסיכתו לא וציונו וקאמר רבי יוחנן הלכה כדצדי המכריע לאו משום דמכריע גמור הוא אלא מפרש ומוכן טעם לדצדיו ותדע דאי מכריע הוא למה הוצרך לפסוק הלכה כמותו הא כבר א"ר יוחנן צפרק כירה הלכה כדצדי המכריע וק"ק לפי זה דלכא נמאי אירא הכרעה שלישית שאין הכרעה תיפוק ליה דהכרעת תלמיד לאו הכרעה היא (א) כדאמר צפ' כירה (צפת לט:): ארצי עקיפא ור"ס פ"י הכרעת שלישית דור שלישית דהיינו הכרעת תלמיד כדאמר צפ' כירה:)

הדרן עלך אור לארבעה עשר

בל שעה שמוטר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות ומוכר לנכרי ומותר בהנאתו עבר זמנו אסור בהנאתו ולא יסיק בו תנור וכורים (א) יהודה אומר אין ביעור חמין אלא שריפה (ב) וחכמים אומרים (א) אף מפרר וזורח או מטיל לים: (ג) כל שעה שמותר לאכול מאכיל הא כל שעה שאינו מותר לאכול אינו מאכיל לימא מתני' דלא בר' יהודה דאי ר' יהודה הא איכא חמש דאינו אוכל ומאכיל (ד) דתנן ר' מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש ואלא מאי ר' מאיר

הדרן עלך אור לארבעה עשר

בל שעה שמוטר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות ומוכר לנכרי ומותר בהנאתו עבר זמנו אסור בהנאתו ולא יסיק בו תנור וכורים (א) יהודה אומר אין ביעור חמין אלא שריפה (ב) וחכמים אומרים (א) אף מפרר וזורח או מטיל לים: (ג) כל שעה שמותר לאכול מאכיל הא כל שעה שאינו מותר לאכול אינו מאכיל לימא מתני' דלא בר' יהודה דאי ר' יהודה הא איכא חמש דאינו אוכל ומאכיל (ד) דתנן ר' מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש ואלא מאי ר' מאיר

הדרן עלך אור לארבעה עשר

בל שעה שמוטר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות ומוכר לנכרי ומותר בהנאתו עבר זמנו אסור בהנאתו ולא יסיק בו תנור וכורים (א) יהודה אומר אין ביעור חמין אלא שריפה (ב) וחכמים אומרים (א) אף מפרר וזורח או מטיל לים: (ג) כל שעה שמותר לאכול מאכיל הא כל שעה שאינו מותר לאכול אינו מאכיל לימא מתני' דלא בר' יהודה דאי ר' יהודה הא איכא חמש דאינו אוכל ומאכיל (ד) דתנן ר' מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש ואלא מאי ר' מאיר

הדרן עלך אור לארבעה עשר

בל שעה שמוטר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות ומוכר לנכרי ומותר בהנאתו עבר זמנו אסור בהנאתו ולא יסיק בו תנור וכורים (א) יהודה אומר אין ביעור חמין אלא שריפה (ב) וחכמים אומרים (א) אף מפרר וזורח או מטיל לים: (ג) כל שעה שמותר לאכול מאכיל הא כל שעה שאינו מותר לאכול אינו מאכיל לימא מתני' דלא בר' יהודה דאי ר' יהודה הא איכא חמש דאינו אוכל ומאכיל (ד) דתנן ר' מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש ואלא מאי ר' מאיר

הדרן עלך אור לארבעה עשר

בל שעה שמוטר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות ומוכר לנכרי ומותר בהנאתו עבר זמנו אסור בהנאתו ולא יסיק בו תנור וכורים (א) יהודה אומר אין ביעור חמין אלא שריפה (ב) וחכמים אומרים (א) אף מפרר וזורח או מטיל לים: (ג) כל שעה שמותר לאכול מאכיל הא כל שעה שאינו מותר לאכול אינו מאכיל לימא מתני' דלא בר' יהודה דאי ר' יהודה הא איכא חמש דאינו אוכל ומאכיל (ד) דתנן ר' מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש ואלא מאי ר' מאיר

הדרן עלך אור לארבעה עשר

בל שעה שמוטר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות ומוכר לנכרי ומותר בהנאתו עבר זמנו אסור בהנאתו ולא יסיק בו תנור וכורים (א) יהודה אומר אין ביעור חמין אלא שריפה (ב) וחכמים אומרים (א) אף מפרר וזורח או מטיל לים: (ג) כל שעה שמותר לאכול מאכיל הא כל שעה שאינו מותר לאכול אינו מאכיל לימא מתני' דלא בר' יהודה דאי ר' יהודה הא איכא חמש דאינו אוכל ומאכיל (ד) דתנן ר' מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש ואלא מאי ר' מאיר

קלה א מיי' מיי' ציב מהל' תרומות הלכה ה: א ב מיי' פ"ה מהלכות מצוה הלכה ו' י סגן לאון עו טו"ש"ע א"ח"ס סי' ממנ ספ"ק ח: ג ב מיי' פ"ג טס הלכה ח' יא טו"ש"ע א"ח"ס סי' ממנ ספ"ק ח: ג ד מיי' טס פ"ג הלכה יא טו"ש"ע א"ח"ס סי' ממנ ס"א ח' ו' ממנ ספ"ק ח: ו'

רבינו חננאל

זהו שאמר אין הכרעת שלישית מכרעת. ושמעיה וזו בהגדול וזוטא. (פסחים) [ב] פירק ראשי הגז תניא ר' ישמעאל בר' יוסי אומר משום אביו ארבע, שאמר וארבע צאן תחת השמי. תניא אמר רבי אלמלא דבריהם דברי תורה ודברי ברבי דברי קבלה, אנו דברי ברבי שומעין, וכל שכן דבריהם דברי קבלה ודברי ברבי דברי תורה, והאמר מן אין הכרעת שלישית מכרעת, אמר ר' יוחנן מפי שמעיה אמרה מפי חגי זכריה ומלאכי. ורבינו האי ר' ליה אומר בקבלה כי אינה הכרעה אלא בומן שנים חלוקים שהחלק להבה כמותו דברי זה וצדי דברי זה אין זה מכריע, טעם שלישית הוא. ולפיכך כשאמר ר' ישמעאל בבית תעשה זילוף כבי"ה, בשרה תתפך הכל כבי"ה, אמרו לו הברעה שלישית היא זו ואין הכרעה שלישית מכרעת. ושמעיה וזו בהגדול וזוטא כמות שהיא ובעי המקום. (ועוד) אמר ר' יוסי בר חיננא מחלוקת שפלה לפחות ממאה חולין, דקא פסדי להו לחולין לגמרי, אבל נפלה לכמה כמות חולין דלא קא פסדי להו לחולין, דהא תרומה דברייה ככל עולה באחד ומאה, דברי הכל תרד ותטמא ואל יטמאה ביד. ותנאי נמי הכי, דתניא חבית שנשברה בגת העליונה ותחתיה מאה חולין טמאין, מודה ר' אליעזר לר' יהושע שאם יכול להציל רביעית כמטהרה יציל ואם לאו תרד ותטמא ואל יטמאה ביד. ומקשינן והא ר' יהושע הוא תניא אף טמא ביד, והוא היה צריך עשוי להתרות לר' אליעזר שלא יטמא ביד, והיכי קתני דר' אליעזר הוה שמודה לר' יהושע. ואמר רב פפא אפיך ואימא מודה ר' אפיך יהושע לר' אליעזר. רב הונא כירה דרב יהושע ומוכר לעולם לא תפך, והכא בבא להציל רביעית כמטהרה כבלי שגבו טמא ותוכו טהור, מהו דתימא גזר ר' אליעזר להציל בכלי שגבו טמא, כי התייא דתנן

בל שעה

שמותר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות ומוכר לנכרי ומותר בהנאתו עבר זמנו אסור בהנאתו ולא יסיק בו תנור וכורים (א) יהודה אומר אין ביעור חמין אלא שריפה (ב) וחכמים אומרים (א) אף מפרר וזורח או מטיל לים: (ג) כל שעה שמותר לאכול מאכיל הא כל שעה שאינו מותר לאכול אינו מאכיל לימא מתני' דלא בר' יהודה דאי ר' יהודה הא איכא חמש דאינו אוכל ומאכיל (ד) דתנן ר' מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש ואלא מאי ר' מאיר

הדרן עלך אור לארבעה עשר

בל שעה שמוטר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות ומוכר לנכרי ומותר בהנאתו עבר זמנו אסור בהנאתו ולא יסיק בו תנור וכורים (א) יהודה אומר אין ביעור חמין אלא שריפה (ב) וחכמים אומרים (א) אף מפרר וזורח או מטיל לים: (ג) כל שעה שמותר לאכול מאכיל הא כל שעה שאינו מותר לאכול אינו מאכיל לימא מתני' דלא בר' יהודה דאי ר' יהודה הא איכא חמש דאינו אוכל ומאכיל (ד) דתנן ר' מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש ואלא מאי ר' מאיר

הדרן עלך אור לארבעה עשר

בל שעה שמוטר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות ומוכר לנכרי ומותר בהנאתו עבר זמנו אסור בהנאתו ולא יסיק בו תנור וכורים (א) יהודה אומר אין ביעור חמין אלא שריפה (ב) וחכמים אומרים (א) אף מפרר וזורח או מטיל לים: (ג) כל שעה שמותר לאכול מאכיל הא כל שעה שאינו מותר לאכול אינו מאכיל לימא מתני' דלא בר' יהודה דאי ר' יהודה הא איכא חמש דאינו אוכל ומאכיל (ד) דתנן ר' מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש ואלא מאי ר' מאיר

הדרן עלך אור לארבעה עשר

בל שעה שמוטר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות ומוכר לנכרי ומותר בהנאתו עבר זמנו אסור בהנאתו ולא יסיק בו תנור וכורים (א) יהודה אומר אין ביעור חמין אלא שריפה (ב) וחכמים אומרים (א) אף מפרר וזורח או מטיל לים: (ג) כל שעה שמותר לאכול מאכיל הא כל שעה שאינו מותר לאכול אינו מאכיל לימא מתני' דלא בר' יהודה דאי ר' יהודה הא איכא חמש דאינו אוכל ומאכיל (ד) דתנן ר' מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש ואלא מאי ר' מאיר